

רבי יודה למעמיה דלמזר אין דם מבטל דם. וז"ל לרבה דמזני אליבא דרבי יהודה בפרק המצורע (דף ס"ג) דבכלת זיה ליה לרבי יהודה מין במינו לא בטיל וכן נמי ב"ה הערל (יבמות דף ס"ה) נבי חדיבה של תפולא וגבי פרוסה של לחם הפנים דקאמר התם ר' יהודה לא העלה ומוקל לה הכס רבה בר רב אבהא כגמורה ופריך זי הכי מ"ט דר' יהודה ומשני ר' יהודה למעמיה דלמזר מין במינו לא בטיל והיא דקאמר התם בטיל היט כגמורה דרבנן דמדורייחא כלל שהא בני א"י כי דם תפוסה דרבנן וליבטל ברובא ויט לומר כיון דשיך ביה טומאה דבטיח דם דמטמא ביהא רזי להחמיר טו יותר ולא בטיל ברובו במינו וז"ל ולפריך מהא לרב הודא דלמזר ב"ה הקומן רבה (מנחות דף ע"ג) ככלה בטלה בשומה דבחר מבטל אולנין ואי אפשר לשומה שחמשה ככלה והוה ליה מין בשאיט מיט והכא נמי זי אפשר לרם המבטל ליהוה טמא וליבטל ביה דם של אחר מיהא ויט לומר דהתם אליבא דהא דבי ר' חייה פליגי דבמחור ורבי חיינה דבבר התם כרבי יהודה אבל לרבי יהודה גופיה אין חילוק ולטול לא בטיל. **מורה** אין טעמה לא. וז"ל וליהי איה טעמה לגופיה לא אילמדיך דפשיטא דמשהיה דהא איה מטמאה *כהיט ויט לומר דלמדיך דלאשמיטין דלא חיישין שחמשה וז"ל נמי איחא לפרושי הא דהניחא במסכת ידים כל שזיט מטמא את הכיס במחא כשר לגטילת ידים ויט שזיט לדקוק הא מטמא במחא איה כגז לגטילת ידים ומדוך קי ארשין לקבל מים מן שוכר טוכבים ושיטט הא דהא גיה וילדת טטלות וידון אף על פי שחמשה במחא וז"ל טעשו שזיט טטלין סילט ממי טמאים ונראה דהתם איירי לתרומה ול חולין שטעשו על טהרה תרומה ולא אהא לדיוקא אלא לגופיה דכשר לגטילת ידים ואף ע"ז דמטמא במחא לא חיישין שחא יגט ולמילי מינה תיחא הכל כשרין לטול ידים ואפילו טמא מחא ואפילו טעבו נדה שזיט מטמא (כהיט) ושחא כי הכי דקיל מנה שזיט מטמא משכב החתון [אלה] כעלון ושטיכלת ביום ה"ג ק"ל מנה שזיט דהן דמכח כוסיס (פ"א מ"ב) למעלה חזן נבלה דמטמא במחא למעלה מין טעל דהן שטמא משכב החתון כעלון אלמא מטמא נמי במחא מיהא חולין למימר דה"ג דזיט מטמא במחא קאמר שפיר למעלה מנבלה כיון דזיטא חומר דהא לית בגבלה דה"ג תן לעיל ומטמא בן אבן חמא: וכן בנה הכי למעלה מין מה שטמא ביהא לא א"ג דזיט מטמא וכן חמא וחומר ר"י דלא קשה מידי אפילו אי מטמא במחא ככלה היט דמטמא את הטמא הנשא אבל כשהוא טמא את הטמא כגון הכא שהוא טמא את המים לא מטמא כדאמר הורה טולה שלם הכריע טומאה את הטהרה בקף מחושים שיחא טמא: **חורין** נפל מוקף' ומרס טהרה על ככר של תרומה שהוא טמא. והכי כדאמרין לעיל בפרק קמח (דף ע"ג) כל שדחי טמא חולין טו' [אם] נפל מוקף' ומרס טהרה על ככר של תרומה טמא כהוה טמא חולין טו' ואלו אין מטמאין מפ' ר"ה במסקנה תרומה הטגע בן אלו ואלו אין מטמאין את הקדשים אבל מפסל ליה את הרומה אפילו זיה טמא כהוה טמא חולין טו' ומאי קאמר אלו ואלו אין מטמאין (קדשים) אפילו מפסל נמי לא פסלי ואין לפרש במסקנה חולין הטגע בן דהא טבול יוס אינו מטמא משקה חולין ומאי קאמר אלו ואלו אין מטמאין (קדשים) דמו:

הרואה יוס אחד עשר וטבלה לערב טו'. דספירה ערב לזו ספירה היא כדקאמר בגמרא ושין בטבילה לילה שאינה טבילה מכלל קשה לעירוב טו' שפירש ב"ה ר' דבוחס (דף ע"ג) ובפסחים א"ר רבה כ"ד טולין [דף ע"ג]. דקאמר לר' יוס דקאמר מילתא קמא דהוה כטלו וזכה שראתה בשביעי שלה אינה שומרת לאחר טבילה ופריך התם אלא אינה נמורה היך משמחת לה ומשני בשופעין אי נמי ביהוה כשי בני השמעות ופי' ר"ה הא דלא משני ברובא בלילות משום דלמ"ד מקלף היום כטלו לילה חשיבא ספירה ולא לריך עמוד השחר לטבול וההיא קשה דל"כ מהאי דלא כ"י יוס וכן מהאי דמגילה פ' הקורא (דף כ"ג) דתן טבן שעשו משעלה עמוד השחר כגז משמע דכלילה לא הוי ספירה ומ'.

מן התרומה ואלו ישראלית היא טובלת לביאת מקדש: אינה צריכה. אבל לקדשים מרוד ב"ה דקיימא ל' האון ומתקור כספריים צרימן טבילה מרוד ב"ה לאחר שביבאה כפרתה טובלת לקדשים: **גמ'** לאו כחלה דמו. ולא מהי נהו שני: **מתני'** הרואה יוס י"א. שהוא סוף ימי זב וזו ואין יוס שלאמרו מנתקף עמו לילה: משכב ומרובש. אפילו נבלה מטמא משכב ומרובש לטמא חולין ומשקין שהוא כטול שומרת יוס כנגד יוס דקאמר יוס י"א שני צימור: **זב** וז'.

מן התרומה ואלו ישראלית היא טובלת לביאת מקדש: אינה צריכה. אבל לקדשים מרוד ב"ה דקיימא ל' האון ומתקור כספריים צרימן טבילה מרוד ב"ה לאחר שביבאה כפרתה טובלת לקדשים: **גמ'** לאו כחלה דמו. ולא מהי נהו שני: **מתני'** הרואה יוס י"א. שהוא סוף ימי זב וזו ואין יוס שלאמרו מנתקף עמו לילה: משכב ומרובש. אפילו נבלה מטמא משכב ומרובש לטמא חולין ומשקין שהוא כטול שומרת יוס כנגד יוס דקאמר יוס י"א שני צימור: **זב** וז'.

שראשון ראשון נפסק. שאין זב בקילתו אלא טעף והלך אפי' היה רוב לאחר מיתה טמא שהרי ממתילה דם נפל ממיה בתוך הגומא ואפי' נפל דם מיתה עליו טיפין טיפין כל טיפה וטיפה שנפלה בטלה דם הראשון שהיה בגומא ממיה והיא אמרי' דם תפוסה נשוכך על הארץ דמיו זב ואיטו נפסק האו"ב כי הוי לאחר מיתה רובא בליקן כמריה מדרבנן ואי נמי מספקא לן גזיר דם טומאה: דאין דם מבטל דם. כפרק קמח דה"ס: שזות לארץ. שזיטו טעף אלא שזות ואיטו נפסק הילק לא מבטל האו"ב דלאחר מיתה שהוא טהור אבל טעף הראשון נטל ואפילו טיפה שלאחר מיתה מרובה בטלה שלא נפל בידו: **מתני'** מערה מים לפסח. מכלי דם שיהו היתה מערה מים לפסח "חורו לומר הרי הוא כמגע טמא מה לקדשים כדברי ב"ה ב"ש אומרים אף כמטא מת: **גמ'** מערה אין נוגעת לא אלא א"מא "חולין שנעשו על שחרת הקדש בקדש דמי אלא סיפא חזרו לומר הרי הוא כמגע טמא מה לקדשים לקדשים אין לחולין לא אלא א"מא "חולין שנעשו על שחרת הקדש ללא בקדש דמי: **מתני'** אבא שאול אומר שכול יוס תחילה לקדש לטמא שנים ולפסול אחד: **מתני'** יומדים שהיא אוכלת במעשה וקוצה לה חלה ומקפת וקורא לה שם ואם נפל מרוקא ומרס מטהרה על ככר של תרומה שהוא טהור ב"ש אומרים צריכה טבילה באחרונה ובית הלל אומרים אינה צריכה טבילה באחרונה: **גמ'** "ראש טו' "יבול ועלה אוכל במעשה: וקוצה לה חלה: "חולין והטבולין לילה לאו כחלה דמי: ומקפת: דאמר טו' "מצוה לתרום מן המוקף: וקורא לה שם: סו"א נגזר דלמא אחי למנגע בה מאברא קמ"ל: ואם נפל מרוקא: *דרתן "משקה טבול יוס ("משקין הוראין ממנו) כמשקין הנוגע בהם ואלו ואלו אינן מטמאין: **חורין** משקה טובל יוס שזיטא אב הוסימא: בית שמאי: מאי בניידו אמר רב קמינא טבול יוס ארוך איכא בניידו: **מתני'** הרואה יוס אחד עשר וטבלה לערב ושומשה ב"ש אומרים מטמאין משכב ומרובש וחיבין בקרבן זב

מן התרומה ואלו ישראלית היא טובלת לביאת מקדש: אינה צריכה. אבל לקדשים מרוד ב"ה דקיימא ל' האון ומתקור כספריים צרימן טבילה מרוד ב"ה לאחר שביבאה כפרתה טובלת לקדשים: **גמ'** לאו כחלה דמו. ולא מהי נהו שני: **מתני'** הרואה יוס י"א. שהוא סוף ימי זב וזו ואין יוס שלאמרו מנתקף עמו לילה: משכב ומרובש. אפילו נבלה מטמא משכב ומרובש לטמא חולין ומשקין שהוא כטול שומרת יוס כנגד יוס דקאמר יוס י"א שני צימור: **זב** וז'.

מן התרומה ואלו ישראלית היא טובלת לביאת מקדש: אינה צריכה. אבל לקדשים מרוד ב"ה דקיימא ל' האון ומתקור כספריים צרימן טבילה מרוד ב"ה לאחר שביבאה כפרתה טובלת לקדשים: **גמ'** לאו כחלה דמו. ולא מהי נהו שני: **מתני'** הרואה יוס י"א. שהוא סוף ימי זב וזו ואין יוס שלאמרו מנתקף עמו לילה: משכב ומרובש. אפילו נבלה מטמא משכב ומרובש לטמא חולין ומשקין שהוא כטול שומרת יוס כנגד יוס דקאמר יוס י"א שני צימור: **זב** וז'.

מן התרומה ואלו ישראלית היא טובלת לביאת מקדש: אינה צריכה. אבל לקדשים מרוד ב"ה דקיימא ל' האון ומתקור כספריים צרימן טבילה מרוד ב"ה לאחר שביבאה כפרתה טובלת לקדשים: **גמ'** לאו כחלה דמו. ולא מהי נהו שני: **מתני'** הרואה יוס י"א. שהוא סוף ימי זב וזו ואין יוס שלאמרו מנתקף עמו לילה: משכב ומרובש. אפילו נבלה מטמא משכב ומרובש לטמא חולין ומשקין שהוא כטול שומרת יוס כנגד יוס דקאמר יוס י"א שני צימור: **זב** וז'.

מן התרומה ואלו ישראלית היא טובלת לביאת מקדש: אינה צריכה. אבל לקדשים מרוד ב"ה דקיימא ל' האון ומתקור כספריים צרימן טבילה מרוד ב"ה לאחר שביבאה כפרתה טובלת לקדשים: **גמ'** לאו כחלה דמו. ולא מהי נהו שני: **מתני'** הרואה יוס י"א. שהוא סוף ימי זב וזו ואין יוס שלאמרו מנתקף עמו לילה: משכב ומרובש. אפילו נבלה מטמא משכב ומרובש לטמא חולין ומשקין שהוא כטול שומרת יוס כנגד יוס דקאמר יוס י"א שני צימור: **זב** וז'.

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones